Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8282
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

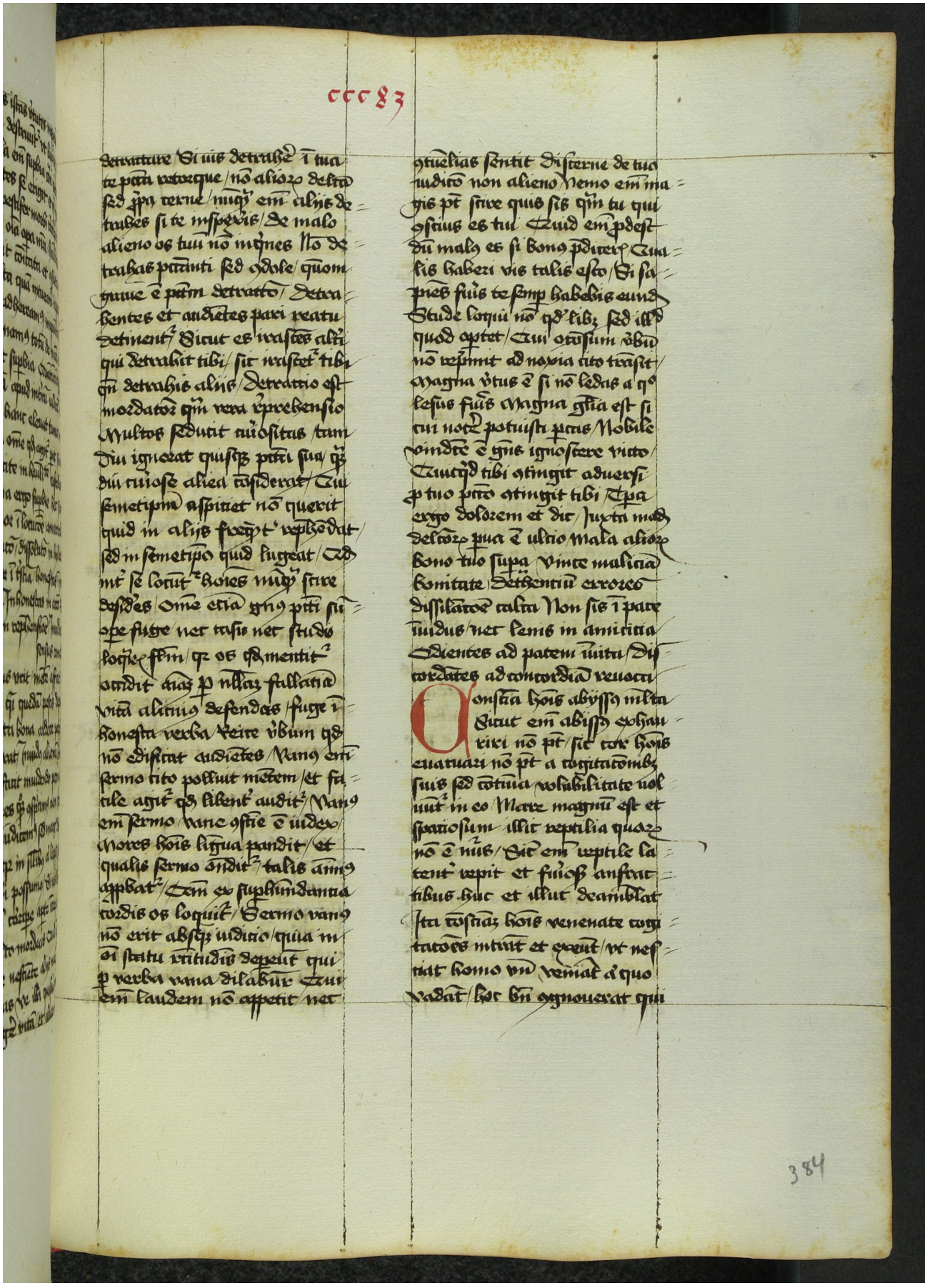

cccc83

detractare Si uis detrahe ī tua
te patri uterque / nō alioꝝ detra
ſed ꝑpꝛ terne / nugꝫ em alios de
trahes ſi te inſpexeris / De malo
alieno os tuu nō mūnes ſto de
trahas paratꝰ ſed odole / quom
quue e patꝝ detracto / Detra
hentes et audietes pari reatu
detinent² Dicut es incaſtes alti
qui detrahit tibi / ſit iriſtet² tibi
ꝙ detrahis alīs / Detractio eſt
mordatꝫ ꝙn uera ꝛeprehenſio
Multos ſeduxit auꝝſitas / tum
diu ignorat quiſq; patri ſuꝝ ꝙ
dui tuioſe alieꝛ uſiderat / Cu
ſemetipm aſpiciet nō querit
quid in alīs fecerit² reprehendat /
ſed in ſemetipo quid fugeat / Qđ
mt² ſe lotuꝫ² hoies mugꝫ ſcire
deſidꝛ / Ome etia ꝙnq; patri ſi
ope fugę net taſis net ſtudo
loqꝛe ſpm / qꝛ os qđmentit²
audit² aias ꝑ uitaꝝ fallatia
uitā alitꝫ defendas / fuge i
honeſta verba ſcire uꝫ qđ
nō edificat audietes / Mang em
ſermo tito polluit mentem / et fu
tile agit² qđ ſilent² audit² / Mang
em ſermo uane gſtię e iudex /
Mores hois lingua pandit / et
qualis ſermo audit² / talis aīm
geſtat² / Dem ex ſuperfluentia
cordis os loquit / Sermo vanꝰ
nō erit abſq; iudicio / quia m
oi ſtatu ſtultidię loquent qui
ꝑ verba vana dilabuꝫ / Cuꝛ
em laudem nō appetit net
gratiam ſentit Diſcerne de tuo
iudicio non alieno / Nemo em ma
gis pt ſcire quis ſis qm tu qui
oſcius es tui / Quid em pdeſt
tu malꝰ es ſi bonꝰ putꝛis / Cum
ſis haberi vis talis eſto / Si ſa
pies ſuis te ſemp habebis cum
Stude loqui nō qđ tibi ſed illꝰ
quod oportet / Cum otioſum uꝫbio
nō temnit ad nouia cito tranſit /
Magna ꝛtus e ſi nō ledis a qꝰ
leſus filius magna gſtia eſt ſi
cui nocet patiſſi pcis / Mobilꝫ
cito e ignis ignoſcere uitio /
Quicqđ tibi ogingit aduerſi
ꝑ tuo pcto ogingit tibi / Tpa
ergo doleꝛem et dic / Iuxta mali
delictoꝝ pua e ultio Mala alioꝝ
bono tuo ſupa Vince malicia
bonitate / Detrahentiū erroꝛes
diſſimulare ſalua Non ſis i pace
iudus / net lemb in amicitia
Audientes ad patrem uitu / Diſ
tordates ad concordia reuocet

Quoniā hois abyſſꝰ multa
ſcrutari em abiſſꝰ cohibe
rici nō pt / ſic cor hois
cogitationib;
ſuis ſed totius uolubilitate uol
uit² in eo / Mente magnū eſt et
ſpatioſum illic reptilia quoꝝ
nō e nuꝫ / Dic em reptile la
tent² repit et fuioſꝰ anfractu
tibus huc et illuc deambulat
ſta toſtiaꝝ hois venenate cogi
tationes intuit et ꝙrit / ut nec
ciat homo uꝫ remat a quo
radat / hoc bn agnouerat qui

384